

4 Ekim, tüm dünyada yıllardır “Dünya Hayvanları Koruma Günü” olarak anılmaktadır. Ancak gelinen süreçte bizim için bugün, kutlamadan çok; kayıplarımızı anmak, yaşamak ve yaşatmak adına yürüttüğümüz mücadeleyi büyütme günüdür. Doğanın parsel parsel satıldığı, kirletildiği ve yok edildiği bir rant düzeninde hayvanların hayatta kalması hiçbir zaman kolay olmadı. Buna rağmen onlarla bir arada yaşayabileceğimiz ve hak ettikleri saygıyı görebilecekleri bir dünya kurmaya inanmaktan vazgeçmedik. Onlara sırtımızı dönmedik; “deney hayvanı”, “kesim hayvanı”, “ev hayvanı” veya “süs hayvanı” gibi etiketlerin arkasında, değerli birer can ve yaşama isteği taşıdıklarının bilincinde olarak mücadelemizi sürdürdük. Egemenlerin canlıları meta haline getirip sonra “faydasız” gördüklerini yok ettiği çağlardan bugüne, özümüze yabancılaşmayı reddettik. Sokağımızdaki kedi ve köpekle bir arada yaşayabildiğimiz; gerektiğinde ekmeğimizi ve çatımızı paylaştığımız bir kültür inşa ettik. Ancak tüm bu kazanımlara ve yarınları birlikte inşa etme gayemize, 2 Ağustos 2024 tarihinde kabul edilen; Anayasa’ya ve evrensel hukuk ilkelerine tamamen aykırı bir katliam yasasıyla siyasi iktidar tarafından ket vuruldu.

Köpekler, doğup büyüdükları sokaklardan koparıldı; adına bakımevi denilen, güneş görmeden ve koşmadan hayatları boyunca esir tutulacakları toplama kamplarına hapsedildiler. İl Hayvanları Koruma Kurulları aracılığıyla hayvanları beslemenin kanunsuz olduğu dayatılmaya çalışıldı; geride kalan hayvanlar aç ve susuz bırakılarak katledildi, katledilmeye devam ediliyor. Duyarlı insanların hayvan sahiplenmeleri sınırlandırılarak, mevcut kapasitesinin çok üstünde hayvan barındıran bakımevleri sistematik ölüm kamplarına dönüştürüldü. Çocuklar üzerinden yürütülen kirli kampanyalar, teyitsiz haberler ve

spekölasyonlarla yaratılan algılar, hayvanseverleri hedef gösterdi ve şeytanlaştırdı. Kısa sürede yoksulluk ve güvencesizliğin yol açtığı krizin faturası hayvanlara ve hayvanseverlere kesildi. Nihayetinde şiddet; dezavantajlı gruplara, kadınlara, yaşlılara ve yoksullara yöneldi. Altındağ'da kedileri ve köpekleri besleyen 81 yaşındaki Ülker Güteryüz, Gösoder tarafından hedef gösterildi. Kemalpaşa'da Şevket Yerdeşen, köpek beslediği için komşusunun açtığı ateş sonucu hayatını kaybetti. Siyasi iktidarın yarattığı şiddet, hayvanları korumak isteyenleri açıkça hedef aldı. Bir canlı türünü yalnızca var olduğu için kriminalize eden oluşumlar (Gösoder gibi) bireysel silahlanma çağrılarıyla adeta çeteleşerek şiddeti, tehdidi ve linç kültürünü pekiştirdi. Hayvanlara ve hayvanseverlere yönelik saldırılar cezasızlıkla ödüllendirildi. Ülkenin her şehrinden bakımevleriyle ilgili katliam haberleri peş peşe geldi; "Devlet kanun çıkardı, köpekleri öldürmemiz için" diyen zihniyet kurumsallaştı ve sokaklar hiç olmadığı kadar güvensiz hâle geldi.

Anayasa'nın, hukukun ve en temel hak ile özgürlüklerin askıya alınmaya çalışıldığının farkındayız. Cezasızlık politikalarının ve uluslararası hukuka aykırı kanunların, yargı kararlarının karanlık bir döneme kapı araladığını ve bu anti-demokratik uygulamaların insanda, hayvanda ve yeryüzünde nasıl tahribat bıraktığını biliyoruz. Hayvanları siyasi hesaplarına alet edenlerin toplumumuzu nasıl bir çıkmaza sürüklediklerini çok geç olmadan fark etmeleri gerekmektedir. Kısırlaştırma, aşılama ve tedavinin tamamen durduğu sokaklarda yaşayan yüz binlerce hayvan ile halkın sağlığı için ciddi endişe duyuyoruz.

Öldürmekle nüfusun kontrol altına alınamayacağını tarihteki acı örnekler göstermiştir. 1910 yılında seksen binden fazla köpeğin sürgüne gönderilip katledildiği Sivri Ada'nın halk tarafından "Hayırsız Ada" olarak anılmasına rağmen, bugün aynı sokaklarda katledilen ve sürülen

hayvanlardan anlıyoruz ki siyasi iktidar tarihten ders almamıştır. Bilimsel, etik ve vicdani olmayan yöntemler krizi derinleştirmekten ve kolektif travma yaratmaktan başka işe yaramayacaktır.

İktidarların almadığı tarihsel sorumluluğun farkındayız. Niğde'deki Altındağ'daki toplu mezarları, Konya'da failine son bir kez bakan köpeği, Sivas'ta annesinin gözü önünde şiddet gören yavru köpeğin feryatlarını unutmayacağız; ancak karanlığa teslim olmayacağız. Belleğimiz mücadelemize ışık tutacak. İnsanların ve hayvanların birlikte yaşayacakları kentler inşa edeceğiz. Hayvanların turizm veya avcılık adı altında katledilmediği; üretim çiftliklerinde sadece "süs eşyası" olsun diye zorla üretilip öldürülmediği; dövüştürülmediği; bedenleri üzerinde deneyler yapılmadığı; eğlence amaçlı olarak ailelerinden koparılıp demir parmaklıklar ardında sergilenmediği; hayvanat bahçelerinden kaçarken vurulmadığı; sömürülmediği ve tutsak doğmadığı kentler kuracağız.

Mücadelemiz, 4 Ekimleri gerçek bir kutlama gününe dönüştürmek; insanı, hayvanı ve bütün yaşamı kapsayan yarınları birlikte inşa etmektir. İzmir Barosu olarak bu inanç ve dirençle mücadelemizi sürdüreceğimizi tüm kamuoyuna bildiririz.